

indeholdende de nærmere Vilkaar, under hvilke Banken kan erholde den i § 1 omhandlede Fritagelse for Forpligtelsen til at indløse Bankens Sedler med Guld og til at købe Guld.

I Overenskomsten maa Danmarks Nationalbank forpligtet sig til, saa længe Banken ikke indløser sine Sedler med Guld, at handle i Overensstemmelse med den kongelige Bankkommissær med Hensyn til Bankens Handel med Valuta og de dermed i Forbindelse staaende Forhold.

Retningslinierne for den Valutapolitik, der skal føres i Lovens Gyldighedstid, fastsættes under det fornødne Hensyn til indre og ydre økonomiske Tilstande efter Forhandling mellem Danmarks Nationalbank og Ministeren for Handel, Industri og Søfart.

§ 3.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart bemyndiges til at træffe Foranstaltninger, der uden at udelukke eller afsvække den frie Konkurrence mellem Importørerne er nødvendige til Opfyldelse af indgaaede overenskomstmæssige Forpligtelser over for Udlandet.

§ 4.

Loven træder i Kraft 1. Januar 1938. Samtidig ophæves Lov Nr. 77 af 31. Marts 1937.“

Underændringsforslag
til Ændringsforslag Nr. 1 i Betænkningen:

Af *Hartel, Elbæk-Jessen, J. S. Foget, Jens Thomsen og Valdemar Thomsen*:

Til I. Forslag til Lov om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og om visse Foranstaltninger vedrørende den danske Valuta.

Til § 2.

2) I 2det Stykke, 2den Linie, efter Ordet „Guld“ sættes Punktum, og Resten af Paragraffen udgaar.

Til § 3.

3) I 1ste Stykke, 4de Linie, sættes Punktum efter Ordet „Penge“, hvorefter Resten af Paragraffen udgaar, og i Stedet indsættes:

„Udenlandske Tilgodehavender skal, saa snart Fordringshaveren har faaet Raadighed over Beløbet, hjemføres til Danmark, idet Ejeren dog bibeholder fuld Dispositionsret over Valutaen. Eksportører af danske Varer har fortrinsvis Adkomst til de for Import af bundne Varer udstedte Indførselstilladelser.“

Til § 4.

4) Paragraffen affattes saaledes:

„Den Danmarks Nationalbank hidtil paahvilende Pligt til at opretholde bestemte Vekselkurser ophæves, og samtidig frigives al Handel med fremmed Valuta.“

Til § 5.

5) I 1ste Stykke, 1ste Linie, sættes i Stedet for „i § 4“ Ordene: „i denne Lov“.

Ændringsforslag:

Af *Aksel Larsen og Alfred Jensen*:

Ny Paragraf.

6) Efter § 15 indføjes som ny Paragraf:

„§ 00.

Den, der udnytter Vareknaphed til urimelig Prisansættelse, kan — foruden at han ifalder Straf i Henhold til Lov Nr. 158 af 18. Maj 1937 om Prisaftaler m. v. § 15, jfr. §§ 9—12 — ved Dommen i den mod ham rejste Straffesag frakendes Importret for en bestemt Tid eller for bestandig.“

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændrings- og Underændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hauge): Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre som Ordfører for hele Udvalget, idet jeg paa hele Udvalgets Vegne kun kan sige, at det ikke var muligt at opnaa Enighed om Lovforslaget. Der blev gjort velmente Forsøg paa at forme Ændringsforslag til Loven saaledes, at Enighed kunde tilvejebringes, i hvert Fald mellem Regeringspartierne og Det konservative Folkeparti, men Forsøgene strandede, ikke fordi konservativ Forhandlingsvillighed blev mødt med Afvisning fra Regeringspartiernes Udvalgsmedlemmer eller Handelsministeren, men af andre Aarsager, som jeg ikke i Øjeblikket skal give en nærmere Omtale.

Jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale Ændringsforslag Nr. 3 til Lovforslagets § 11. Ændringsforslaget gaar ud paa at føje et